

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Hramcenco Alexandr în numele inculpatului Lepac Iurii, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Lepac Iurii Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. șos. xxxx, ap. x, cu viză de reședință pe str. xxxxx, ap. xxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.04.2015 – 28.06.2016 (prima instanță);
2. 14.10.2016 – 18.04.2017 (instanța de apel);
3. 27.03.2018 – 18.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 iunie 2016, Lepac Iurii a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunete elementele infracțiunii.

În privința corpurilor delictive s-a dispus a fi nimicite.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că conform rechizitoriului Lepac Iurii se învinuiește că la 26 iunie 2014, aproximativ la ora 13:00, aflându-se pe str. xxxx, mun. Chișinău, urmărind scopul înstrăinării substanțelor narcotice, a înstrăinat lui Siroma Denis un plic de hârtie de culoare albă, în care, conform Raportului de expertiză, nr. 5563 din 04 iulie 2014, se afla substanță narcotică „marijuana” în cantitate de 4,36 grame, ceea ce, conform „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari, care, contrar prevederilor art. 29 din Legea cu privire la circulația substanțelor narcotice

și psihotrope și a precursorilor, nr. 382-XIV din 06 mai 1999, constituie proporții mari.

Tot el, urmărind scopul înstrăinării substanțelor narcotice, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat în posesia a trei pachetele din hârtie, în care, conform Raportului de expertiză, nr. 9818 din 05 decembrie 2014, se conținea „marijuana” în cantitate de 4,389 grame (3,38+0,78+0,224 grame) și un fragment de butelie pe pereții interiori ai fragmentului (pe partea de sus), precum și pe suprafața capacului de folie de staniol - reprezintă „rășină de canabis” cu cantitate de 0,04 grame, ceea ce, conform „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari, pe care, contrar prevederilor art. 29 Legea cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor, nr. 382-XIV din 06 mai 1999, le-a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare și fără prescripția medicului, cu scop de înstrăinare, până la 21 noiembrie 2014, aproximativ la ora 16:30, când au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției la domiciliul acestuia amplasat pe str. xxx, x, ap. xx”.

Prima instanță a indicat că organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, - circulația ilegală a substanțelor narcotice, și anume prelucrarea, procurarea, păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții mari.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lepac Iurii să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsa de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- probele puse la baza soluției de achitare nu au fost apreciate corect, deoarece declarațiile martorilor Pospelov D., Lepac A., Balamatiuc V. și Roșca O., precum și alte probe prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc vinovăția inculpatului Lepac Iurii în săvârșirea faptei constatate de către organul de urmărire penale;

- în cadrul cercetării judecătorești vinovăția lui Lepac Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal a fost dovedită în volum deplin prin probe administrate și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- percheziția a fost efectuată fără încălcări;

- la faza de urmărire penală, nici inculpatul Lepac Iurii, nici apărătorul acestuia Hramcenco Alexandr, considerând, că în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Lepac Iurii au fost lezate drepturile acestuia, precum și a bunicii sale Lepac Alia și nefiind de acord cu rezultatele percheziției, nu au contestat procesul-verbal de percheziție din 21.11.2014.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, a fost admis apelul decalrat, casată total sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Lepac Iurii pe art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel audiind inculpatul Lepac Iurii și martorul Balamatiuc Victor, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate în prima instanță, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, a constatat că Lepac Iurii, intrând în posesia a trei pachetele din hârtie, în care, conform raportului de expertiză nr. 9818 din 05 decembrie 2014, se conținea „*marijuană*” în cantitate de 4,389 g (3,38+0,78+0,224 grame) și „*rășină de cannabis*” în cantitate de 0,04 g, ceea ce, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari și, contrar prevederilor articolului 29 din Legea „*Cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor*” nr. 382-XIV din 06 mai 1999, fără scop de înstrăinare, le-a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare și fără prescripția medicului, până la 21 noiembrie 2014, ora 16:30, fiind depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției la domiciliul lui, amplasat în municipiul Chișinău, strada xxx xx, apartamentul nr. xxx.

Instanța de apel a notat că în ședința de judecată au fost cercetate următoarele probe:

- declarațiile martorilor Lepac Alla (f. d. 16-18, vol. II), Boldescu Arcadii (f. d. 7, vol. II), Pospelov Dmitri (f. d. 8-9, vol. II), Roșca Oleg (f. d. 12, vol. II);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei potrivit căruia martorul Pospelov Dmitri a recunoscut persoana sub nr. 2 - Lepac Iurii, persoana de la care la 26.06.2014 împreună cu Siroma Denis au procurat substanța narcotică „*marijuana*” (f. d. 146-147, vol. II);

- procesul - verbal de percheziție din 21 noiembrie 2014, potrivit căruia în rezultatul efectuării percheziției în apartamentul nr. xx amplasat pe str. xxx, municipiul xxx, unde locuiește Lepac Iurii, a fost depistat și ridicat un fragment de butelie de culoare cafenie pe pereții căruia se observă o substanță maronie cu miros

specific la capătul căreia se afla o folie de staniol în interiorul căreia se conține o substanță de culoare cafenie, și un pachet de țigări cu inscripția „Prims Liux” în care se aflau 2-ă pachete din hârtie de culoare albă și un pachet din staniol cu masa vegetală uscată de culoare verde cu un miros specific, o seringă de 10 ml. cu un lichid străveziu cu masa 1,5 ml. (vol. I, f. d. 124-125);

- raportul de expertiză nr. 9818 din 05 decembrie 2014, potrivit căruia masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, ridicată în cadrul percheziției de la domiciliul lui Lepac Iurii amplasat pe str. xxxx xx apartamentul xxx reprezintă „marijuană” cu masa de 4,384 g (3,34 + 0,78 + 0,224g) și depunerile de substanță de culoare cafenie de pe pereții interiori ai fragmentului de butelie, precum și pe suprafața capacului de folie din staniol prezentat spre examinare reprezintă rășină de cannabis cu cantitatea 0,04 g (f. d. 129-131, vol. I);

- procesul - verbal din 16 decembrie 2014 de examinare a obiectului, potrivit căruia au fost examinată masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, marijuana cu masa de 4,384 g (3,34+0,78+0,224 g), și depunerile de substanță de culoare cafenie de pe pereții interiori ai fragmentului de butelie, precum și pe suprafața capacului de folie din staniol rășină de cannabis cu cantitatea 0,04 g, împachetate într-o sacoșă de polietilenă de culoare albă sigilată cu sigiliul expertului, (f. d. 134, vol. I);

- corpul delict un pachet de polietilenă de culoare albă, cu conținutul masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, „marijuană” cu masa de 4,384 g, (34+0,78+0,224 g), și depuneri de substanță de culoare cafenie de pe pereții interiori ai fragmentului de butelie, precum și pe suprafața capacului de folie din staniol reprezintă rășină de cannabis cu cantitatea 0,04 g, care au fost recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 16.12.2014 (f. d. 118b, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare dintre martorul Pospelov Dmitrii și bănuitul Lepac Iurii, prin care Pospelov Dmitri, a recunoscut că la 26 iunie 2014, aproximativ ora 13:20 fiind împreună cu Siroma Denis s-au deplasat pe str. xxxx, s-au ridicat la etajul 4, apartamentul amplasat în partea dreaptă, și au procurat împreună cu ultimul un pachet de marijuana de la Lepac Iurii, după care el împreună cu Siroma Denis au coborât în fața scării și au consumat puțin din ea (f. d. 148-149, vol. I).

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate.

În continuare, instanța de apel a indicat că din procesul-verbal de percheziție din 21 noiembrie 2014 (f. d. 124-125, vol. I), rezultă că la data de 21 noiembrie 2014, la domiciliul inculpatului au fost depistate și ridicate marijuana și rășină de cannabis. Faptul respectiv a fost confirmat de martorul prezent la efectuarea percheziției Lepac Alla, care este mama inculpatului.

Efectuarea percheziției s-a dispus prin încheierea Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 21 noiembrie 2014, în baza demersului procurorului din 21 noiembrie 2014 (f. d. 122-123, vol. I).

Totodată, instanța de apel a atestat că procesul - verbal de percheziție din 21 noiembrie 2014 a fost întocmit cu respectarea prevederilor articolelor 126, 127, 128, 129, 131, 260 și 261 Cod de procedură penală, cu participarea inspectorilor de poliție Balamatiuc V. și Roșca O., precum și a proprietarului domiciliului percheziționat Lepac Alla, mama inculpatului, căreia, contra semnătură, i-au fost explicate drepturile și obligațiile, inclusiv dreptul de a fi asistată de un apărător, (f. d. 124-125, vol. I).

La fel, s-a reținut că din conținutul raportului de expertiză nr. 9818 din 05 decembrie 2014, rezultă că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, ridicată în rezultatul percheziției de la domiciliul lui Lepac Iurii, amplasat pe str. xxx apartamentul xx reprezintă „marijuană” cu masa de 4,384 g (3,34 + 0,78 + 0,224g) și depunerile de substanță de culoare cafenie de pe pereții interiori ai fragmentului de butelie, precum și pe suprafața capacului de folie din staniol prezentat spre examinare, reprezintă rășină de cannabis cu cantitatea 0,04 g (f. d. 129-131, vol. I).

Subsidiar, instanța de apel a menționat că probele enumerate și analizate supra sunt admisibile, fiind administrate și cercetate în conformitate cu Codul de procedură penală, iar urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma articolului 251 Cod de procedură penală.

În același context, instanța de apel a indicat că la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Lepac Iurii a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, n-au fost invocate motive privind nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

Instanța de apel a mai specificat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia pe episodul privind învinuirea pe cazul din 21 noiembrie 2014, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța de apel a considerat că motivele precum că procesul-verbal de percheziție din 21 noiembrie 2014 a fost efectuat fără participarea interpretului, iar Lepac Alla nu cunoaște limba de stat sunt nefondate, or, din procesul-verbal al ședinței de judecată în primă instanță, rezultă că ea a vorbit cu participanții la percheziție atât în limba rusă, cât și în cea de stat, fiindu-i explicate drepturile și obligațiile procesuale, totodată, semnând procesul-verbal menționat și fără a înainta obiecții sau cereri.

Totodată, cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite pe episodul de învinuire în cazul din 21 noiembrie 2014 și semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma penală specială, instanța de apel a calificat fapta constatată și reținută în sarcina inculpatului în componența de infracțiune prevăzută de articolul 217 alin. (2) Cod penal: păstrarea în proporții mari și fără scop de înstrăinare a substanțelor narcotice.

În acest sens, instanța de apel, analizând și apreciind probele prezentate de partea învinuirii în ședința de judecată în apel, a conchis că nu s-a confirmat scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice - incriminat prin rechizitoriu.

Mai mult, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de articolul 217 alin. (2) Cod penal, conform articolului 16 alin. (2) Cod penal, se clasifică, ca fiind ușoară.

În acest context, instanța de apel a notat că infracțiunea a fost săvârșită la 21 noiembrie 2014, astfel din ziua săvârșirii infracțiunii până la ziua judecării cauzei în apel au expirat aproximativ doi ani și cinci luni, din ce rezultă că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, iar procesul penal pe art. 217 alin. (2) Cod penal, urmează a fi încetat.

Subsidiar, instanța de apel a atestat că prima instanță greșit a apreciat probele administrate pe episodul de învinuire în cazul din 21 noiembrie 2014 în pofida faptului, că probatoriul administrat în cauză dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului Lepac Iurii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 217 alin. (2) Cod penal.

Cu privire la episodul de învinuire în cazul din 26 iunie 2014, instanța de apel a considerat că probatoriul administrat și prezentat în cadrul cercetării judecătorești nu confirmă învinuirea privind săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu inculpatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că procurorul n-a prezentat instanței nici o probă pe acest episod pentru a fi cercetată direct și nemijlocit, în sensul dovedirii vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal, și a exclus din învinuire episodul din 26 iunie 2014.

Totodată, instanța de apel a indicat că inculpatul la urmărirea penală și în judecată a respins învinuirea, potrivit căreia: „ la 26 iunie 2014, aproximativ la ora 13:20, aflându-se pe str. xxxx, apartamentul xx, municipiul Chișinău, urmărind scopul înstrăinării substanțelor narcotice, a înstrăinat lui Siroma Denis, un plic de hârtie de culoare albă în care conform raportului de expertiză nr. 5563 din 04.07.2014 se afla substanța narcotică „marijuana” în cantitate de 4,36 g ceea ce conform „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel

de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții mari care, contrar prevederilor articolului 29 al Legii cu privire la „circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor” Nr.382-XIV din 06 mai 1999 constituie proporții mari.”

În opinia instanței de apel, această învinuire nu s-a confirmat în cadrul cercetării judecătorești, deoarece versiunea inculpatului n-a fost combătută prin probe ce ar putea fi puse la baza condamnării inculpatului și care ar fi avut acces toate părțile procesului penal în egală măsură.

Astfel, instanța de apel a atestat că nu este în drept să pună la baza condamnării declarațiile martorului Pospelov Dmitri, indicate, în apel, ca probă principală pe acest episod, din moment ce n-a fost audiat în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că acest episod de învinuire nu este probat din punct de vedere al legalității și temeiniciei și, în atare situație, s-a considerat că fapta incriminată pe acest episod nu a fost săvârșită de inculpat, motiv pentru care s-a impus achitarea, organul de urmărire penală fiind obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că este în principiu de acord, cu soluția primei instanțe pe acest episod de învinuire - de achitare a inculpatului, însă, nu a acceptat temeiul invocat în sentință, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală;

- nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

- vinovăția inculpatului Lepac Iurii este demonstrată prin declarațiile martorilor Balamatiuc Victor, Lepac Alla, Boldescu Arcadii, Pospelov Dmitri, Roșca Oleg, procesul-verbal de percheziție din 21 noiembrie 2014 în apartamentul nr. xx de pe str. xxxx, mun. xxxx unde locuiește Lepac Iurii, raportul de expertiză nr. 9818 din 05 decembrie 2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 16

decembrie 2014, corpul delict – un pachet de culoare albă cu conținutul masă vegetală și mărunțită de culoare verde „marijuană”, procesul-verbal de confruntare dintre martorul Pospelov Dmitri și bănuitul Lepad Iurii;

- martorul Pospelov Dmitri a fost audiat în cadrul urmăririi penale, tot la urmărirea penală a fost efectuată confruntarea dintre dânsul și bănuitul la acel moment, Lepad Iurii, ulterior, a mai fost audiat în ședința judiciară a primei instanțe. Prin urmare, această probă a fost fixată, a fost legal administrată în cadrul procesului penal, iar impedimente de a nu fi luată în considerare această probă, nu sunt, cercetarea judecătorească în instanța de apel fiind considerată drept continuarea fondului;

- acuzarea în instanța de apel nu a avut posibilitate să prezinte pe martorul Pospelov D. în instanța de apel și a invocat ca probă declarațiile acestuia de la urmărirea penală, reflectate inclusiv în procesul-verbal de confruntare dintre dânsul și bănuitul Lepad Iurii. (vol. I, f. d. 148-149);

- instanța de apel nefondat a exclus ca probă declarațiile acestui martor, cheie pentru calificarea acțiunilor inculpatului.

4.2. Avocatul Hramcenco Alexandr în numele inculpatului Lepad Iurii, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- din declarațiile martorului Lepad Alla, rezultă cu certitudine că ea nu cunoaște limba de stat. Necătând la faptul dat, colaboratorii de poliție nu au asigurat prezența traducătorului la efectuarea acțiunii de urmărire penală, pe când, conform art. 16 Cod de procedură penală, participarea traducătorului era obligatorie. Din aceleași motive Lepad Alla a fost lipsită de posibilitatea reală să înainteze obiecții sau cereri împotriva percheziției și procesului-verbal de percheziție, din simplu motiv că a fost indusă în eroare de colaboratorii de poliție, fiind convinsă de ei că semnează în procesul-verbal „ca confirmare a faptului că au fost”;

- dreptul lui Lepad Alla la întreprind în procesul efectuării percheziției la domiciliul ei, a fost încălcat, motiv care atrage nulitatea procesului-verbal de percheziție la domiciliul lui Lepad Alla, din 21 noiembrie 2014, conform art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și anume a menționat în decizia sa că: „*Motivele precum că procesul-*

verbal de percheziție din 21 noiembrie 2014 a fost efectuat fără participarea interpretului, iar Lepac A. nu cunoaște limba de stat sunt nefondate, or, din procesul-verbal al ședinței de judecată în primă instanță, rezultă că ea a vorbit cu participanții la percheziție atât în limba rusă, cât și în cea de stat, fiindu-i explicate drepturile și obligațiile procesuale”. Acest fapt nu corespunde realității. Din contra, din procesul-verbal de audiere a martorului Lepac Alla, rezultă că ea a vorbit cu unul din polițiști în limba rusă, iar ceilalți doi au vorbit cu dânsa doar în limba română. Lepac Alla nu a vorbit cu colaboratorii de poliție în limba română, și nu a declarat acest fapt nicăieri. Instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că Lepac Alla a vorbit cu participanții la percheziție atât în limba rusă, cât și în cea de stat (respectiv ultima posedă limba de stat), și a întemeiat decizia sa pe această concluzie;

- din declarațiile martorului Lepac Alla, cât și din declarațiile inculpatului, rezultă că masa vegetală care a fost găsită în rezultatul percheziției, reprezintă urzică uscată care a fost consumată de inculpat în calitate de medicament;

- în procesul luării de cunoștință cu raportul de expertiză, nr. 9818 din 05 decembrie 2014 Lepac Iurii și avocatul Hramcenco Alexandr au declarat obiecții, că obiectul expedit la expertiză nu coincide cu cel care a fost la Lepac Iurii acasă. Lepac Iurii nu a păstrat careva substanțe narcotice interzise, inclusiv marijuana sau rășină de cannabis.

5. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Hramcenco Alexandr în numele inculpatului Lepac Iurii:

Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, a fost pronunțat la 18 aprilie 2017 în prezența avocatului Hramcenco Alexandr, care reprezenta interesele inculpatului Lepac Iurii, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 91, vol. II), în aceeași zi fiind comunicată și data pronunțării deciziei motivate – 18.05.2017, modul și termenul de atac a deciziei, dată ce ulterior a fost modificată, fiind amânată pronunțarea deciziei integrale pentru 02 iunie 2017.

Totodată, conform materialelor cauzei (f.d. 93, vol. II), rezultă că la 02 iunie 2017, data când a fost pronunțată decizia motivată, nu s-a prezentat nici avocatul Hramcenco Alexandr și nici inculpatul Lepac Iurii.

La fel, din motiv că nu s-a prezentat la pronunțarea deciziei motivate, și că inculpatul Lepac Iurii este vorbitor de limba rusă și nu cunoaște limba de stat,

copia acesteia tradusă în limba rusă a fost expediată inculpatului Lepac Iurii, la 12 martie 2018 (f.d. 119, vol. II).

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar a fost declarat de avocatul Hramcenco Alexandr în numele inculpatului, care cunoaște limba de stat, or recursul a fost depus în limba română la 04 iulie 2017 (f.d. 158-164, vol. II).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate integral la 02 iunie 2017, curge de la această dată și a expirat la 03 iulie 2017.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că la 04 iulie 2017, conform ștampilei Oficiului Poștal Chișinău de pe plic (f.d. 164, vol. II), avocatul Hramcenco Alexandr a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege.

Astfel, în baza celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că recurentul nu a invocat nici un temei prin care ar solicita repunerea în termen a recursului, deși acesta în textul recursului menționează că ultima zi a depunerii recursului este pe 03 iulie 2017 (f.d. 161, vol. II).

În acest sens, Colegiul penal lărgit statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat la 04 iulie 2017, de către avocatul Hramcenco Alexandr în numele inculpatului Lepac Iurii este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

5.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu:

Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile din art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Potrivit prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și **pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.**

Astfel, se notează că dispozitivul și noua hotărâre adoptată de instanța de apel în condițiile prevăzute de art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, trebuie să respecte rigorile de conținut prevăzute pentru prima instanță, în dependență de tipul hotărârii adoptate, de condamnare, încetare sau achitare, stipulate la art. 389- 396 Cod de procedură penală.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

În urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, precum și din oficiu conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit relevă că în speță s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

Astfel, analizând decizia instanței de apel (f.d. 95-107, vol. II), Colegiul penal lărgit atestă că în partea descriptivă a acesteia, instanța de apel a motivat soluția de achitare a inculpatului de sub învinuirea pe episodul de comitere a infracțiunii din 26 iunie 2014, incriminat prin rechizitoriu inculpatului Lepac Iurii, menționând că fapta nu a fost săvârșită de inculpat (f.d. 106, vol. II), totodată a fost menținută soluția de condamnare a inculpatului Lepac Iurii pe episodul comiterii

infracțiunii din 21 noiembrie 2014, fiind doar reîncadrate acțiunile inculpatului de pe acest episod din art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

În acest context, coraportând motivarea soluției descrise în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, cu dispozitivul deciziei instanței de apel (f.d. 94, 107 vol. II), Colegiul penal lărgit atestă că în dispozitivul deciziei instanței de apel nu se reflectă soluția de achitare cu privire la episodul din 26 iunie 2014, contrar rigorilor stipulate la art. 396 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că *”Dispozitivul sentinței de achitare trebuie să cuprindă dispoziția de achitare a inculpatului și motivul pe care se întemeiază achitarea”*.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că în speță este incident temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel la adoptarea soluției de achitare a inculpatului Lepac Iurii pe episodul din 26.06.2014, nu s-a pronunțat asupra unor probe decisive, cum ar fi:

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei (f.d. 146-147, vol. I), prin care Pospelov Dmitri în prezența avocatului Hramcenco Alexandr, îl recunoaște pe inculpatul Lepac Iurii ca persoana de la care a procurat substanțe narcotice pe 26.06.2014;

- procesul-verbal de confruntare (f.d. 148-149, vol. I), petrecut în prezența avocatului Hramcenco Alexandr și în care inculpatul Lepac Iurii a confirmat prin semnătură că cunoaște limba de stat (f.d. 148, vol. I), unde martorul Pospelov Dmitri, declară că: *”la data de 24.06.2014, fiind cu Stroma Denis pe adresa indicată.... am procurat buruian de culoare verde”* (f.d. 149, vol. I).

6. În consecință, în temeiul celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat urmează a fi admis, or s-a confirmat incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, motiv din care se impune casarea totală a deciziei instanței de apel contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apelul procurorului și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii

înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Hramcenco Alexandr în numele inculpatului Lepac Iurii.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Lepac Iurii XXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **18 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor